

Luni, 9 martie a.c., sala de protocol a Primăriei a găzduit o întâlnire, în prezența reprezentanților presei, între conducătorii societăților și agențiilor economice ce deservește orașul și noua conducere a primăriei. S-a constatat că în anul care a trecut nu s-au încheiat contracte între aceste unități și primărie, lucru ce se va remedia în acest an îndată după stabilirea bugetului.

Pentru o mai bună desfășurare a activităților de întreținere și reparații se intenționează înființarea unui serviciu de dispecerat, care să funcționeze în cadrul primăriei 24 de ore din 24, unde să poată fi anunțate toate problemele urgente privind centralele termice, serviciile de salubritate, apă, canal etc. De asemenea, pentru scurtarea circuitului birocratic se va crea un serviciu unde cetățeanul se va putea informa ce documente îi sînt necesare și cui trebuie să se adreseze în cadrul administrației, pentru soluționarea doleanțelor sale.

De o deosebită atenție se bucură și problemele legate de curățenia și ordinea orașului, într-o primă etapă intenționându-se asanarea zonei

centrale a orașului, care în prezent se caracterizează prin lipsă de curățenie, circulație haotică, cerșetorie, bisniț etc. creînd o imagine neplăcută urbei noastre. Deoarece Decizia nr. 500 este încă în vigoare, fiecare proprietar trebuie să-și măture trotuarul și să-și întrețină împrejmuirea. Spațiile de afișaj aflate azi într-o sta-

Intențiile primăriei

re jalnică vor fi renovate, numerotate, urmînd a fi închiriate celor dornici de a-și face reclamă în mod civilizat.

Comisia de urbanism va stabili locul și aspectul chioșcurilor astfel încît ele să se integreze peisagistic. Se va face și o inventariere a spațiului intravilan disponibil precum și stabilirea destinației acestuia, după care se va anunța

prin presă licitarea lor pentru construcția de locuințe. Pentru o mai bună repartizare a fondului locativ se face apel la toți cetățenii să sesizeze administrația locală asupra spațiilor nelocuite, astfel încît acestea să poată fi repartizate în mod judicios mai ales că din peste 3300 de apartamente necesare anul acesta vor putea fi date în folosință doar 224 de apartamente noi.

În domeniul transportului s-a remarcat tendința de a călători fără bilet, ceea ce crează mari prejudicii TUR-SIB-ului, care se plînge de asemenea de concurența neloială pe care o practică unii particulari.

În atingerea acestor obiective, primăria contează și pe o mai bună înțelegere a spiritului gospodăresc de către cetățeni, precum și de o mai activă prezență a poliției și celorlalte organe de control, care să conducă în final la o intrare în normalitate.

„E greu să gospodărești sărăcia” a remarcat dl. viceprimar Aurel Maxim, dar printr-un efort conjugat al administrației și cetățenilor considerăm că nu este imposibil.

Trebuie să remarcăm faptul că în fiecare luni va avea loc o astfel de ședință care — se speră — va constitui o formă de dialog și colaborare continuă între autorități și cetățeni.

Marius GHEORGHIU

De la OLAHUS la EMIL CIORAN

Cercetătorii de la Biblioteca ASTRA, Muzeul Brukenthal, Institutul Teologic, Universitate și Arhivele Statului, pregătesc volumul „De la Olahus la Emil Cioran”, lucrare ce cuprinde biografiile personalităților ce s-au născut, au trăit și creat pe meleaguri siblene.

În luna martie a.c. vor avea loc, la Biblioteca ASTRA, întâlniri cu publicul, unde vor fi prezentate scurte biografii din această voluminoasă lucrare.

Vă așteptăm și cu sugestii!

INVITAȚIE

În vederea fixării de plăci comemorative pe casele în care au locuit în Sibiu și județ marile personalități ale istoriei, științelor și culturii românești, invităm pasionații cercetători ai meleagurilor siblene la discuții în Aula Bibliotecii ASTRA.

Așteptăm participarea profesorilor, mari răspinditori de istorie și cultură, a tinerilor înpămîtiți într-ale cercetării și îndrăgostiți de aceste feerice țărîmuri.

Veniți sfredelitori ai trecutului să scoatem la iveală, să deschidem porțile acestei cetăți cu inefabile bucurii!

APEL

Istoria se scrie mereu, prin respectarea străbunilor! Apelăm la toți proiectanții Sibului, poate se va oferi careva să realizeze o schiță a cimitirului central din Sibiu, în care să fie scoasă în evidență așezarea mormintelor marilor personalități care s-au stins aici, în cetatea noastră.

Schița urmînd să fie pictată apoi, pe tablă sau sticlă și fixată la intrarea principală a cimitirului, pentru orientare.

Se vor realiza apoi indicatoare (săgeți) pentru îndrumare și găsirea locurilor de veci ale academicienilor, istoricilor, cercetătorilor, oamenilor de știință — mari fauritori de bine pentru neam, în fața cărora bine ar fi, din cînd în cînd, să ne închinăm!

Mihai BRATU

VITAMINA „G“

Am aflat de la prietenul meu fără de partid că în Italia orice om care n-are ureche muzicală este declarat handicapat și se bucură de toate drepturile ce decurg din această infirmitate. Dacă o fi adevărat, atunci am putea să luăm și noi exemplu de la surata noastră și să acordăm o compensație tuturor românilor cărora soarta nemiloasă le-a amputat simțul umorului. Cum la români această meștehnă este rar înțîlnită, măsura n-ar afecta cine știe cît bugetul național. Nu orice nație se poate mîndri că l-a ascultat pe primul ministru spunînd la televiziune o glumă. Pentru cei care nu au urmărit emisiunea respectivă, am să rezum gluma: un butoi este trimis plin și cu forme legale în regulă, de la Constanța la București și eu toate că n-ar fi fost necesară nici o oprire pe drum, butoiul nostru face întreruperi în stațiile A, X și Z. Pentru ce? Pentru că în stațiile respective se găsesc sora, mătușa și soacra expeditorului. Foarte clar, foarte sugestiv.

Lăsînd la o parte gluma, d-nul Theodor Stolojan ne-a mai spus că în perioada mandatului său la Ministerul de Finanțe, a întocmit o listă cu personalități din viața noastră politică, amestecate în afaceri dubioase cu vînzări-cumpărări de autoturisme aduse din străinătate. Despre ceva afaceri necurate auzisem și noi. Prietenul meu îmi vorbea deseori despre „BUCUREȘTI—BERLIN”, despre

„INTERMECATO”, despre „AIRBUSS”, despre cîte și mai cîte, dar una este să te informezi pe stradă și alta este să-ți spună primul ministru personal, chiar dacă informația a fost trecută prin filtrul beteag al televiziunii române.

Optimiști cum sîntem, îmbrățișăm speranța de a citi și noi numele celor ce ne-au înșelat încrederea.

Gluma de la televiziune a fost un adevărat tonic. Glu-

me ne-au mai spus nouă și d-nul Roman și d-nul Severin și d-nul Surdu și d-nul Văcaru, însă, noi, în naivitatea noastră, am crezut că dumnealor vorbesc serios.

Mă gîndesc cît de reconfortant ar fi să-l vedem într-o bună seară la televizor, la o oră de maximă audiență, pe însuși președintele Iliescu spunîndu-ne, cu farmecul din sului, o glumă: aia cu morții.

Cine îl moștenește pe Floașiu?

LIGA PENTRU DREPTATE

Filiala Județului Sibiu

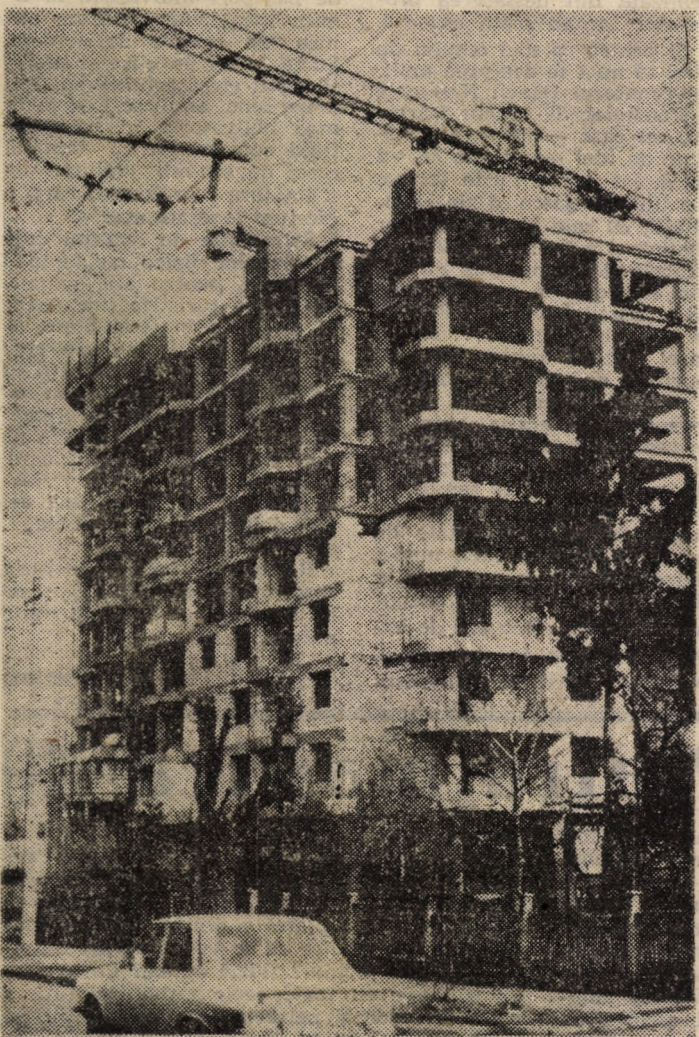
Către Redacția ziarului „21 RADICAL” Sibiu

Comitetul LIGII PENTRU DREPTATE, filiala județului Sibiu, luînd cunoștință de sesizarea d-lui Boboc Constantin, membru al Ligii, din Sibiu, str. G-rai Magheru nr. 54, ap. 2, referitor la intabularea ilegală a 4 apartamente din proprietatea statului român — intrate prin Naționalizare în anul 1950, conform Decretului-Lege nr. 52/1950 — de către numitul Morariu Florin Gheorghe din Cluj, str. Bolintineanu nr. 5, cît și hotărîrii nedrepte dată de Instanța de fond a Judecătorei Sibiu nr. 2085/1991 și a Deciziei Tribunalului Județean Sibiu nr. 554/10 septembrie 1991, privind evacuarea din locuință a chirișului Boboc Constantin, la cererea reclamantului protestează:

În calitate pe care o avem, ne implicăm pentru dreptate și adevăr, sens în care înaintăm prezentul APEL cu rugămintea să prezentați în ziarul dv. cazul relatat, sesizînd și Procuratura Locală Sibiu, despre fraudă comisă. De asemenea, propunem să sesizați Primăria municipiului Sibiu, proprietarul imobilelor care, avînd calitatea procesuală imprescriptibilă trebuie să acționeze în judecată cazul semnalat, ceea ce ar soluționa situația și ar restabili adevărul și legalitatea.

LIGA PENTRU DREPTATE

(Citiți în pag. a II-a Scrisoarea deschisă)

Calea Dumbrăvii, construcții ce așteaptă să fie terminate

Foto: Iulian PREDA

În atenția studenților

Anul III — S.I.S.-T.C.M. organizează în data de 14 martie 1992, în sala 16, din str. Dr. I. Rațiu, ora 18, „CARNAVALUL TINERETII”, sponsorizat de: Concernul Marlboro,

ro, S.C. Drăgan. (Coca-cola), Tandina S.R.L., S.C. Venus, Balanța S.A., P.I.M. S.A., Filla S.R.L.

În cadrul Carnavalului, se va organiza și o tombolă.

Invitațiile și alte informații se pot obține de la secretariatul Facultății de Inginerie (d-na Neață), sau la telefon 2 97 58, după ora 15.

Cine îl moștenește pe Floașiu?

Scrisoare deschisă

Subsemnatul Boboc Constantin, domiciliat în str. G-ral Magheru nr. 54, din 12.01.1955, cu contract de închiriere nr. 26682 încheiat cu I.J.G.C.L. Sibiu, apartamentul fiind naționalizat. Am fost trimis în judecată de un tânăr din Cluj pe motivul inexistenței unui contract de închiriere cu dînsul, care își arogă titlul de moștenitor al apartamentelor. Morariu Florin Gheorghe, cel care m-a acționat în judecată s-a folosit în timpul procesului de acte fictive. Contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat cu o minoră care nu era proprietară, lucru care i-ar fi permis să vîndă apartamentul. Nu exista în acest caz nici o succesiune după Floașiu Ilie. Totuși instanța i-a atribuit dreptul de proprietate și datorită faptului că apărătorii Primăriei și I.J.G.C.L.-ului au cedat cu prea mare ușurință apartamentul nedepunînd la dosarul de judecată actele necesare referitoare la naționalizarea și administrarea apartamentului.

I.J.G.C.L.-ul a vîndut în anul 1974 două apartamente: familiei Munteanu, et. I, nr. 52 și familiei Iordăchescu, la et. II, în același imobil. Minora Marieta Segune Heinrich, a reușit în anul 1965 (dosar 2091 din 18 aprilie) să vîndă cu acte fictive ap. nr. 6, sub numele de Marieta Notar.

În prezent sînt obligat să părăsesc locuința conform somației nr. 76 dată de executorul judecătoresc în 3 februarie 1992.

Constantin BOBOC

Vă prezentăm mai jos un scurt istoric al elădirii în discuție:

Anul 1935, Floașiu Ilie devine proprietar prin donație la blocurile din str. G-ral Magheru nr. 52-54, fostă str. Molotov 48-50.

Anul 1948. Statul român confiscă apartamentele de la parter dîndu-le în administrația UCFS-ului și SOVROM-TRANSPORT.

În 12.12.1948, Floașiu Ilie se sinucide.

Anul 1949 - 21 septembrie. Un domn judecător Iacobescu împroprietărește pe lingă membrii familiei și trei minori bănuți a fi copii nelegitimi ai defunctului Floașiu Ilie.

În 23 septembrie, același judecător face de urgență și vânzările, trecînd în Cartea Funciară, apartamentele pe numele noilor cumpărători care își semnează unul altuia drept ca martor la vânzare. Exemplu îl constituie contractul de vânzare-cumpărare nr. 1307 C.F., în baza căruia și-a făcut ulterior Morariu Gheorghe-junior intabularea fictivă.

Anul 1950. Decretul-Lege 92

naționalizează și legalizează confiscările făcute în anul 1948.

Anul 1955. Dl. Boboc Constantin se mută în apartamentul în cauză prin schimb de locuință.

Anul 1991. Dl. Boboc este trimis în judecată pentru evacuare de un tânăr din Cluj, care motivează că nu există un contract de închiriere între chiriaș și dînsul care este moștenitorul (???) apartamentului. Dl. Morariu Florin Gheorghe nu poate dovedi că este cu adevărat moștenitorul legal al apartamentului.

Anul 1991 - 22 mai. Dl. Boboc pierde procesul. La dosar nu sînt depuse actele de naționalizare a apartamentului sub pretextul dispariției de la arhivele primăriei. Nici de la I.J.G.C.L. nu sînt prezentate acte justificative fictive, în baza cărora se plătea chiria de 44 de ani. Parcă I.J.G.C.L.-ul dorea să piardă această locuință.

Dl. Boboc spune: „Am procurat acte prin care este dovedită fraudă făcută în anul 1949 și am adus acest lucru la cunoștința d-nei Oniga de la Primărie, însă dînsa mi-a

spus că treaba e veche și așa se lucra înainte. Am rugat-o să facă cercetări asupra intabulării fictive din anul 1949 și asupra impozitului plătit de o anumită cetățeană pentru apartamentul în care locuiesc, sub codul 1651195 pînă în anul 1990. Cetățeană se numește Petras Ileana, domiciliată în str. Pescarilor nr. 12. Din 1990 impozitul este plătit în continuare de Morariu Florin Gheorghe din Cluj”.

La 10.09.91 dl. Boboc Constantin pierde și recursul. În **22.09.91** se face recurs extraordinar dar acesta este respins. Degeaba a făcut dl. Boboc o mulțime de drumuri la București, degeaba a pierdut o mulțime de timp și bani, în **3.02.92** primește o somație de evacuare. După 36 de ani dl. Boboc este obligat să părăsească locuința din str. G-ral Magheru nr. 54.

Cineva „cu acte fictive” susține dl. Boboc, vrea să-l moștenească pe Floașiu.

De mirare este că atît I.J.G.C.L.-ul cît și Primăria asistă impasibile la manevrele d-lui Morariu Florin Gheorghe din Cluj care vrea neapărat o locuință în Sibiu.

Ce-ar fi să facem rost de acte, vedem noi prin ce mijloace, și să revendicăm întregul Sibiu?!

Dan Ioan BOGDAN

Întîlnire de gradul trei

Venea cu pași sălțați, plin de bucurie. Nu-l mai văzusem niciodată așa. S-a apropiat de mine, m-a strîns în brațe și mi-a spus fericit: „Îl am”. L-am întrebat despre ce este vorba. „Despre munte! Ce n-ai văzut ÎNTÎLNIRE DE GRADUL III al lui Spielberg? Nu l-ai văzut pe Richard Dreyfus? Ce mecanism, ce perspectivă! Îl am, pricepi? Am muntele!”.

Și pentru că-l priveam mirat m-a apucat strîns de brăț, trăgîndu-mă după el prin mulțime. Am crezut că primăvara îl face mai nervos. Că o astenie rebelă îi recomandă o lună de odihnă la Tulgheș. Privirea aprinsă, fericirea aceea nejustificată pentru mine, mă făceau să fiu sceptic, bănuind că este ceva mult mai grav. Nu am reușit să scap din strînsura brațului său pînă cînd nu am ajuns în fața casei în care locuia. Aici răsufînd ușurat mi-a spus: „Întră să vezi și tu minunea!”. Poarta înaltă de cetate medievală ascundea ceea ce trebuia să vadă. Cu o satisfacție vădită mi-a deschis poarta și în curte am văzut... un munte, de fapt un început de munte care la sfîrșit ar fi trebuit să arate perfect conic. Ceea ce m-a surprins a fost faptul că muntele era construit din sticle de toate felurile și de toate culorile. Cu fel de fel de etichete pe ele, franțuzești, italienești, nemțești, americane, rusești, turcești, ungurești și, bineînțeles, autohtone.

A început să-mi povestească istoria muntelui din sticle: „Primele sticle le-am avut în cămară. N-au mai încăput și le-am mutat în pivniță. S-a umplut și pivnița de sticle în scurt timp. Apoi, a venit rîndul podului și al camerelor. Eram exasperat, dar într-o noapte am avut un vis ciudat. Am visat o întîlnire de gradul trei și am tras concluzia că doar extraterestrii mă mai pot salva. Am început să construiesc muntele pentru a-l ademeni. Și toate acestea pentru că nimeni nu a vrut să-mi primească sticlele goale. Nici un centru de primire a sticlelor nu funcționează, nimeni nu are nevoie de sticle. Toată lumea le vinde, nimeni nu le cumpără și sînt al dracului de scumpe. Așa că ei sînt speranța mea și eu îi aștept. Trebuie să termin muntele și atunci să vezi!”.

Am plecat de acolo buimăcit gîndindu-mă că are dreptate. Poate extraterestrii să rezolve problema sticlelor și a borcanelor goale, că alții...

Dan Ioan BOGDAN

„Plata în valută”

Deschiderea frontierelor țării, urmare a evenimentelor din decembrie '89, a condus la scurtă vreme după aceea la infuzia masivă și expansivă a băncii occidentale, de o parte și de alta a arcului nostru carpatic. Devenită realitate o fobie, au fost supuse trocului cele mai variate produse, de la chiloți, usturoi sau miere și pînă la imobile ori autoturisme, toate bineînțeles numai cu... plata în valută! Ca atare, anunțurile de vânzări-cumpărări ce compuneau paginile de mică publicitate ale celor mai diverse cotidiene, se încheiau invariabil cu aceeași formulă: plata în valută.

Primul care a căutat să pună capăt acestei turnuri nefirești a lucrurilor — după ce în prealabil și-a însușit partea leului (respectiv a mărcii și dolarului!) — a fost ex-premierul Petre Roman. Succesorul acestuia, dl. Theodor Stolojan și-a depășit chiar mentorul, astfel că sub masca unificării cursurilor de schimb și a convertibilității interne a

mondei naționale, a îngădît practic accesul societăților comerciale la propria valută realizată din desfacerea produselor lor pe piața externă.

Și pentru că nici omului de rînd să nu i se dea prea mult, guvernatorul Băncii Naționale a României, dl. Mugur Isărescu, cel care — într-o altă ordine de idei — nu știe ce s-a întîmplat cu conturile secrete ale lui Ceaușescu și ale Securității, cu cele 80 tone de aur vindute (?) în anul 1986, sau cu cele două miliarde de dolari existenți în această bancă la sfîrșitul anului 1989, știe în schimb să emită... circulare! Ultima dintre acestea, purtînd nr. 446/20 februarie a.c. vine cu modificări la reglementările emise anterior în ceea ce privește înființarea și funcționarea caselor de schimb valutar, în sensul că acestea pot vinde valută, sub forma bancnotelor cotate de bancă la nivelul zilei, numai persoanelor fizice rezidente în România care solicită schimbul în scopul efectuării de excursii turistice în străinătate, restrictiv, pînă la echivalen-

tul a 50 000 lei/an de persoană, respectiv 135 dolari. Vinzarea se face numai pe bază de pașaport individual, în limita încasărilor valutare zilnice ale caselor de schimb. Suma în lei (în cifre și litere) și data efectuării schimbului (ziua, luna, anul) se înscriu în mod obligatoriu în pașaport, fiind consemnate cu ștampila casei de schimb valutar și semnătura lucrătorului care a efectuat operațiunea.

Solicitările de valută ale persoanelor fizice rezidente în România, pentru alte scopuri decît cele turistice (tratamente medicale în străinătate, achiziționarea de proteze etc.) precum și plata de cotizații în valută pentru asociații sau organizații internaționale urmează a fi soluționate în baza unor reglementări ulterioare. „Vedi Napoli e poi mori”. (asta bineînțeles dacă ajung cei 135 dolari pentru ambele... situații!).

Rezumînd însă, concluzia care se poate desprinde este că, nu tot ce azi în-Mugur-este mine... înfloarește!

Ion GERNOD

Ghiocci pentru conoana, neamule!

Foto: Iulian PREDA

METONIMII

Piatra magică (II)

Baliverne! spun cei tineri. Trebuie să fi fost o simplă piatră de hotar sau, mă rog, un semn de hotărnicie; vede, doar, oricine că pînă aici tîm ogoarele satului, iar de aici încolo încep țarinile, pășunile și pădurile a căror întindere nu se istovește nici dîncolo de linia orizontului. Ba încă tîmărul director al școlii generale din sat, profesor de istorie și arheolog amator, poate relatea oricui vrea să-l asculte, cu lux de amănunte, cum a descoperit în arhivele satului un document care atestă fără putință de tăgadă că, în semn de „despărțanie” între vatra satului și hotarul de obște, a fost înfiptă în spinarea Dealului zis Curcubeu „o piatră de un stîmjen, să fie de miezuine”. Arhivele sînt sfinte, spune el, pentru că, vorba latinului, scripta manent. Dacă un obiect (fapt, fenomen, întîmplare) e consemnat de arhive, poți fi sigur că există — dacă nu, geaba ne batem capul și ascultăm cu jumătate urechea poveștile babelor! Auzi colo, deget arătător! De parcă n-ar ști pînă și copiii că de fapt nu soarele răsare, ci pămîntul se învîrtește în jurul lui pe o traiectorie... în fine, ce mai, piatra e piatră, „ascultați-mă pe mine care m-am documentat temeinic și terminați cu

superstițiile!”.

Bine-bine, spun, iarăși, alții, dar cum trebuie, în acest caz, socotite multe ciudățenii ale acestui semn? Mai întîi însuși faptul că există între acea piatră și sfîntul soare o legătură tainică; ai zice că se vede cum își fac unul altuia cu ochiul? Iluzie optică? Poate. Dar atunci ce e cu toate acele întîmplări fără o cauză învedereată petrecute în preajma pietrei și în legătură cu ea, de la lătratul ursului pînă la flăcările din noaptea învierii și de la convergența umbrei pînă la, ferească Dumnezeu, toate acele nenorociri cu care au fost pedepsiți profanatorii? Tot naivități? Știe oare domnul profesor cum, în urmă cu cîțiva ani, un bărbat în puterea vîrstei a fost atins de fulger într-o dimineață cînd, din nesăbuită sau din trufie, s-a... să iertăți, s-a udat pe colană? Și mai știe cum s-a schilăvit tractorul care a încercat să o scoată din pămînt și să o dea la o parte în vremea cînd s-au deshotărnicit ogoarele? Dar de omulețul cu geantă diplomat care, mai an, a venit în sat să tîm — zicea el — o „conferință pentru combaterea misticismului” își mai aduce aminte?

Vasile AVRAM

Iustin Panța — „Obiecte mișcate“

MOTTO:

„Aleoșă se ridică, se apropie de el și-l sărută blind pe gură“.

(Dostoievski — „Frații Karamazov“)

Nedumerirea a fost prima reacție încercată la citirea poemelor din „Obiecte mișcate“: aceasta, constatând că la Poetic se poate ajunge printr-o expresie programatic dorită departe de lirism (ultimul înțeles peiorativ atunci când i se supralicitează dimensiunea afectivă). Dacă nedumerirea este un fel de mirare (filosofia începe citeodată cu realizarea miracolului că există ceva, chiar banal, după care abia, urmează întrebările „serioase“, grave) atunci faza aceasta ingenuă a surprizei încercate în fața unor poeme, dislocă ceva din ființa cititorului. Și poate că acesta este unul din apelurile conținute în titlul cărții: amenințări de cotidianul uniform cu obiectualizarea, șansa revenirii la uman e mijlocită de poezia ce ne miră. În fond, Iustin Panța mișcând cotidianul, concretul, face întreaga realitate să se mire. Nimic nu este neimportant începând cu „pantofii negri, mici de lac“ — (Moda, Moda) și terminând cu soldatul Nelu (Soldatul Nelu). De aici impresia puternică de poveste, care focalizează obsedant amănunte aparent comune, dar care trădează o iubire pătimașă pentru simplitate: „aruncind în nisip simburile ud de căisă — ud de propriul ei suc — nisipul se adună pe jumătatea care-l atinge“ (Simburile și visul). Derularea poveștii se realizează nepăsător, dar apar nuanțe ce transcend subiectivitatea poetului sondând memoria colectivă: „oameni care beau un surrogat de cafea, îmbrăcați în haine de imitație de piele“ (Alte păcate). Detașarea față de Formă (și chiar de propria poezie — ai impresia citind poemele și percepiți autoiro-

nia, zîmbetul abia mișt ghicit în spatele versului, subtilizarea poeticului, că ele au văzut lumina tiparului printr-o întâmplare și că puteau să se piardă în aer, cer, pământ, foc sau răsufierea iubitei) nu trebuie să ne înșele: există în ciuda rafinamentului și a gestului cizelat cu grijă un imens travaliu mistic de intimitate cu obșnuitul. După cum sînt căutate momentele de cumpănă ale Ființei cînd parcă toată realitatea stă cu suflul la gură să observe „ultimele gîlțituri ale lichidului scurgîndu-se pe pămînt“ (Somația blindetii) sau „firul de singe eurgînd din gîtul rețezat al mieilor“ (Numărul șapte și florile). Parmenidismul auster al școlii de poezie anglo-saxone

e complementar cu experiențe futuriste tentate de temporal și mișcare. Sînt și poeme oprite cu milă și compasiune asupra celor simpli din lumea oamenilor: „Soldatul Nelu“ are ceva din „Clasa a treia“ al lui Daumier, iar altele conțin pasiunea camusiană pentru cei aflați la crepusculul vîrstei (Bătrîni și Crăciun 1990). Concretul este citeodată obligat să participe la spectacole grandioase, morbide, fantastice, lunatice, impinse pînă la paroxismul unor trăiri infuzate de pasiunea antinomiilor: moartea se scurge în viață cînd îți deoptrivă mina pe lăbită și raclă (Magda); mireasă a doua zi îmbracă fără nici un motiv haine cernite (Mireasa). Astfel răsturnările de situație și destîn absurde la prima vedere conțin acel fond metafizic, tragic, pentru orice poet răsăritean, chiar format într-o matrice culturală vestică. Poemele din „Obiecte mișcate“, subtile în aparență, în esență ușor ridicole și totuși subtile se constituie într-o fascinantă aventură a poetului cu realitatea.

Lucian FILIP

Negocieri la nivel județean

Continuăm prezentarea Protocolului încheiat între Patronat și Sindicate la nivel județean:

CAP. III. ȘEDINTELE DE NEGOCIERE

ART. 8. Negocierea Contractului Colectiv de Muncă Județean '92 se desfășoară în ședințe comune Patronat — Sindicate, programate cu acordul părților cu cel puțin 48 ore înainte de data și ora începerii lucrărilor.

Termenul de 48 ore poate fi mai mic dacă părțile au căzut de acord și se pot îndeplini toate condițiile pregătirii ședinței următoare.

ART. 9. Tema de negociere se va comunica odată cu ora, data și locul desfășurării ședinței.

Prin comunicare se înțelege și semnarea procesului-verbal

în care se consemnează datele ce trebuie comunicate.

De regulă dezbaterile nu pot depăși tema ședinței.

ART. 10. Ședințele de negociere vor fi conduse alternativ de către președintele sau vicepreședintele părților în negociere.

ART. 11. Prima ședință va fi condusă de președintele ales din partea Patronatului Județean Sibiu.

ART. 12. Președintele în exercițiu convoacă și stabilește împreună cu părțile tematica următoarei ședințe de negociere.

ART. 13. Ordinea de zi poate fi modificată sau completată cu puncte propuse de cel puțin jumătate plus unul din membrii comisiei.

ART. 14. Persoana care conduce ședința de negociere răspunde de corectă și decenta

desfășurare a lucrărilor de negociere pentru ziua respectivă.

ART. 15. Negocierea Contractului Colectiv de Muncă Județean — '92 se va face articol cu articol.

ART. 16. Lucrările de secretariat vor fi asigurate de Patronatul Județean Sibiu.

ART. 17. Sindicatele vor asigura spațiile (încăperile) în care vor avea loc toate întrunirile comisiei de negociere.

CAP. IV. LUAREA HOTĂRIRILOR

ART. 18. Hotărârile luate în ședințele de negociere se înregistrează ad-literam în procesul verbal de ședință care după citire va fi semnat și stampilat.

Stampilarea se face pe fiecare pagină și la sfîrșit, cu stampilele ambelor părți.

Se mnarea se face pe fiecare pagină de președinții celor două părți și în final de toți membrii comisiei care au participat la ședința de negociere.

ART. 19. Hotărârile comisiei sînt valabile dacă s-au adoptat cu votul a două treimi (12) din numărul reprezentanților (18) la ședință.

ART. 20. Adoptarea hotărîrilor se face prin votarea cu DA sau NU. Votul este deschis. Voturile împotriva (NU) se motivează în ședința respectivă și se consemnează în procesul verbal.

ART. 21. Procesul verbal se redactează în două exemplare care se înmînează la sfîrșitul ședinței fiecărui președinte al părții semnatare.

ART. 22. Articolele odată adoptate nu pot face obiectul unor negocieri ulterioare la nivelul părților contractante.

ART. 23. Orice membru al comisiei de negociere poate solicita o copie a procesului verbal.

Desen de Febus Viorel ȘTEFĂNESCU

VASILE ȚEPORDEI

POHOD NA SIBIR

La Tribunalul Sovietic din Constanța

Mi s-a repartizat ca anchetator un maior pe nume Andusevici. Niciodată nu erai sigur că acesta este numele adevărat. Cînd s-a prezentat îmi povestea că este din Odesa și că pe cînd era copil cîntase într-un cor bisericesc. Cînta adesea imne liturgice. Desigur în slavonește. În fond era tot pisică blindă. Căuta să mă ademenască. Mă puneă să povestesc cite ceva și el întocmea procese verbale care erau în completă contradicție cu declarațiile mele. Cînd îmi citea brașoavele lui refuzam să le semnez. Eu spuneam una și el scria alta. Nu m-am lăsat însă ademenit de el.

Prin luna martie a sosit un colonel — de la Moscova, ziceau ei — care m-a chemat pe la 12 noaptea la anchetă. Avea o figură de român. Vorbea însă perfect rusește. Erau de față mai mulți anchetatori, în frunte cu procurorul și președintele tribunalului. Colonelul moscovit mi-a prezentat un tabel cu vreo trei sute de nume. Erau trecuți toți deputații Statului Țării, care votaseră unirea în anul 1918, foști miniștri ai Basarabiei, foști basarabeni care funcționaseră ca miniștri în guvernele țării între cele două războaie, foști prefecți, foști deputați, foști senatori, foști primari de orașe, precum și unii foști directori de bănci și întreprinderi comerciale și industriale. Mi-a propus să accept rolul de martor al acuzării în procesul ce se va intenta împotriva celor menționați mai sus. Mi s-a promis că voi fi lăsat în libertate și voi fi un colaborator apropiat al lor. M-au încântat că mi-au citit articolele mele și și-au dat sea-

ma de talentul și capacitatea mea. Promisiunile lor erau prea mari. Îmi dădeam seama că este un joc și o cursă. M-au trimis în celulă și mi-au spus să reflectez și să le dau răspunsul a doua zi. Cînd m-au chemat dimineața în fața plenumului anchetatorilor le-am răspuns categoric: „Nu pot accepta propunerea dumneavoastră. Eu știu un dicton vechi, pe care l-a spus un mare conducător de arme: „Iubesc trădarea, dar urăsc pe trădători“. „Apoi, să privim lucrurile în mod obiectiv. În anul 1918 eu aveam doar 10 ani. Păzeam oile tatălui meu în satul Cîrpești. Habar nu aveam, și nici nu puteam să am, despre cele ce se petreceau la Chișinău. Ce valabilitate ar avea declarațiile mele despre votarea unirii Basarabiei cînd, la acea dată, eu eram un copil ce nu ieșise niciodată din satul său. Despre politica fruntașilor Basarabiei nu aș putea vorbi deoarece n-am făcut parte din rîndurile lor. Cum să declar despre lucruri și evenimente pe care nu le-am cunoscut. Nu cunosc activitatea lor, nu cunosc evenimentele în legătură cu unirea Basarabiei precum și pe fiecare persoană în parte. Deci, cum aș putea eu minți pentru a nenoroci oameni bătrîni, care în anul 1918 acționaseră conform glasului conștiinței lor. Dacă aș accepta acest rol — de ludă — m-ați dețesta, în primul rînd dumneavoastră. Nu mai vorbesc de istorie, care m-ar califica ca pe un mare trădător“.

După ședința care a durat mai multe ore, colonelul s-a sculat în picioare și mi-a spus categoric: „Nu accepți, vei avea de suferit. Noi am căutat să-ți venim în ajutor. Urmările refuzului le vei vedea“.

A ordonat să fiu condus la celulă. După această încercare de corupție, anchetatorul moscovit nu m-a mai chemat la cercetări un timp îndelungat. Nu știam ce se întîmplă. Peste multe zile m-am pomenit că sînt condus la anchetatorul din Odesa, care îmi arată un cufăr deschis cu o mulțime de hîrtoage și îmi spune: „Citește-ți acatistul“ — mi-a zis el, arătîndu-mi

cufărul. „Nu pricep nimic“ i-am spus eu. „Am fost în Moldova la Chișinău, Tighina, Orhei, Ismail, Bălți, Călărași etc. și ți-am cercetat activitatea. Iată aici cufărul cu peste 300 de declarații de la diferiți indivizi cu care ai colaborat. Nici unul nu scrie adevărul. Toți mint. Te laudă că ai ajutat populația, atît pe cei bătrîni cît și pe copii etc. Dar aceasta constituie o dovadă că ești așa de dibăci în a perverti conștiințele oamenilor, încît nu am găsit pe nimeni care să spună adevărul. Dar acestea nu sînt în favoarea ta. Toți, în frunte cu tine, sînt dușmani ai noștri. De aceea ți se cuvine pedeapsa capitală“.

M-a trimis iarăși în celulă, de unde m-a transferat în carceră. Seara, gardianul însărcinat cu supravegherea mea turna cîteva găleți cu apă rece pe cimentul gol, mă dezbrăca pînă la piele, îmi lua hainele și eram obligat să alerg toată noaptea ca să mă încălzesc. Într-o noapte m-am pomenit că mi-au adus ca tovarăș de chin pe inginerul Mihailov de la Odesa. Fusese refugiat la Timișoara. Aici se recăsătorise tot cu o odesică. Aceasta l-a denunțat autorităților sovietice, care l-au arestat și acum îl cercetează în legătură cu niște aur ce ar fi la el. După ce am petrecut împreună cîteva nopți, iar noi răciserăm de-a binelea, a apărut soția lui care le-a indicat anchetatorilor locul unde este ascuns aurul. I-au descusut paltonul și au găsit ascunse o mulțime de monezi de aur. Desigur că i l-au confiscat. L-am întrebat pentru ce ascunsese acest aur. El mi-a mărturisit că își dădea seama că va fi arestat, condamnat și trimis în Siberia. Acolo spera el să folosească acest aur pentru a se putea hrăni și a minca „tiulmen“, un fel de copturi siberiene.

Am rămas uluit de povestirile lui.

A fost judecat, condamnat la 25 de ani și expedit spre răsărit.

(va urma)

PUBLICITATE ○ publicitate

PIERDERI

■ Pierdut legitimație eliberată de S.C. „Flaro” S.A., pe numele Popa Aurelia. O declar nulă. (440)

■ Pierdut legitimație, eliberată de I.R.E. Sibiu, pe numele Oana Simion. O declar nulă. (434)

■ Pierdut legitimație, eliberată de I.R.E. Sibiu, pe numele Muntean Simion. O declar nulă. (435)

VINZARI

■ Vind televizor color, marca I.T.T. Telefon 924/17673. (439)

■ Vind frigider Arctic 240 l, Tel. 45793, orele 16—20. (433)

■ Vind VW Bus Transporter în stare foarte bună. Telefon 3 0938. (MP)

■ Vind caroserie și șasiu (noi) ARO 243. Tel. 17710. (436)

■ Vind autoturism Olteit Club 11 RL, nou, model francez, în garanție, culoare gri-bleu metalizat. Informații telefon 928/72984, între orele 18—20. (MP)

DIVERSE

BRAVO S.A. SIBIU, organizează excursii la:

● ISTANBUL în 11 și 18 martie 1992;
● CEINA — BEIJING, SHANGHAI

● THAILANDA — BANGKOK în aprilie, mai 1992.
Telefon 11495, 27702. (431)

■ Caut femeie solidă pentru îngrijire bolnavă, în apropiere de Gara Mică. Telefon 42130. (432)

■ Firma „PROLANS” Service KODAK. Developare gratuită și garantată în 24 de ore. Proces C. 41. Centre de primire a filmelor (C. 41) pentru developare și executarea de fotografii: Magazinul chimicale „Archim”, str. Avram Iancu nr. 2; Magazinul „Pisica Neagră”; Recepție hotel „Bulevard”. (64)

ANIVERSARE

Cu ocazia zilelor de naștere urăm dragilor noștri ANA COZMA și AUREL TEODOR FLEACĂ multă sănătate, fericire și împlinirea tuturor dorințelor.
Sotia Felicia, soțul Nicolae și fiica Lidia

MATRIMONIALA

Catolic, 33 ani, fără obligații, doresc cunoștință cu doamnă catolică, 41—45 ani în vederea căsătoriei. Adresați: Alexandrovici Eugen, Eforie Nord, str. Gării nr. 5, jud. Constanța. (422)

COMEMORARE

Astăzi, 11 martie 1992, se împlinesc 2 ani de la dispariția scumpei noastre soție și mamă,
ERMINA STĂICULESCU
Nu te vom uita niciodată!
Sotul Liviu și copiii: Claudia, Carmen și Amalia (437)

CONCERT

Joi, 12 martie a.c. la ora 18 în sala Cercului Militar, Filarmonica „W.A. Mozart” Sibiu va prezenta un concert simfonic sub bagheta dirijorului Petre Sbârcea avînd-o ca solistă pe Cristina Buciu. În program: George Enescu — Rapsodia română nr. 1; W.A. Mozart — Concertul pentru vioară nr. 4 în re major și Cesare Franck — Simfonia în re minor. (M. G.)

„Optimile” Cupei României

După prima etapă de campionat desfășurată duminică, astăzi, 11 martie 1992 iubitorii fotbalului vor audia transmisiunile de pe cele opt stadioane unde se desfășoară meciurile din cadrul „optimilor” Cupei României la fotbal:

■ Rapid — Dacia Unirea Brăila — la Buzău;

■ „Poli” Timișoara — Electroputere Craiova — la Orșova;

■ Steaua — Unirea Alba Iulia — la Cimpina;

■ Oțelul Galați — C.F.R. Timișoara — la Brașov;

■ A.S.A. Tg. Mureș — Dunărea Călărași — la Ploiești;

■ Dinamo — Sportul Studentesc — la București;

■ Universitatea Craiova — F.C. Ploiești — la Pitești;

■ Corvinul Hunedoara — Farul Constanța — la Rm. Vilcea.

M. BALOMIR

CLUBUL INDEPENDENȚA

str. Avram Iancu nr. 10,

Club cu o veche tradiție în ceea ce privește cursurile de calificare și policalificare, vine în sprijinul celor care doresc să învețe o meserie sau să se califice într-o meserie nouă și ANUNȚĂ deschiderea, începînd cu 15 aprilie 1992, a următoarelor cercuri tehnico-aplicative, cu o durată de 6 luni. Aceste cercuri se organizează în sprijinul policalificării profesionale a tineretului, în vederea încadrării lor în viața socială.

1. Cerc de dactilografie și secretariat;
2. Cerc de stenografie;
3. Cerc de contabilitate pentru societăți comerciale (private);
4. Cerc de contabilitate generală;
5. Cerc de depanare Radio și TV (alb-negru și color);
6. Cerc de croitorie;
7. Cerc de ospătari barmani;
8. Cerc de bucătari-cofetari;
9. Cerc de brutari-patiseri;
10. Cerc de zugrăvi-vopsitori;
11. Cerc de limba engleză;
12. Cerc de limba germană.

Cursurile se pot frecventa concomitent la mai multe cercuri.

La terminare, în urma examenului, cursanții primesc

ADEVERINȚĂ DE ABSOLVIRE

Înscrieri și relații la Clubul Independența din Sibiu, str. Avram Iancu nr. 10 (vizavi de Farmacia nr. 123).

Informații suplimentare, la telefon 3 29 13, miercuri și vineri între orele 8—16 și marți și joi între orele 11—18. — 91 —

PROGRAM

MIERCURI, 11 martie 1992

10.00 Actualități • Mteo.
10.20 Calendarul zilei. 10.30 Film serial: „Familia Polaniecki”, (3). 11.15 Canal France International. 12.20 Ora de muzică. 13.10 Vîrsta a treia. 13.40 Divertisment internațional. 14.00 Actualități • Mteo. 14.20 S.O.S. natura! 14.50 Avanzpremieră

TV. 14.55 Preuniversitaria. 15.30 Teleșcoală. 16.00 Tineri interpreți de muzică populară. 16.20 Lumea sportului. 16.50 Tragerea Pronoexpres. 17.00 Actualități. 17.05 Arte vizuale. 17.30 15. 16. 17. 18. 18.00 Reflector. 18.30 Studio-ul muzicii ușoare. 19.00 Studio-ul economic. 19.30 Desene animate: „Alice în țara minunilor”. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial: „Joseph Balsamo”, (Fr.). (Ultimul episod). 21.45 În fața națiunii. 22.05 Pro musica. 22.35 Universul cunoașterii. 23.20 Cronica Parlamentului • Actualități. 23.50 Lumea ideilor. 0.20 Recomandări din program.

Firma „HERCULES” Sibiu

str. Costache Negruzzi nr. 8,
telefon 924/3 24 11,

efectuează săptămînal transport de persoane România — Germania și retur.

Firma facilitează obținerea asigurării medicale. — 89 —

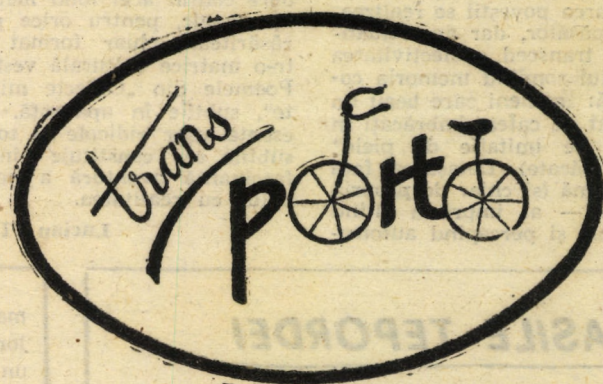
Pentru sănătatea dumneavoastră, vă recomandăm:

„HENNA”

Produs 100 la sută natural cu triplu efect:

- Întărește rădăcina părului;
- Întreține pielea capului (combate mătreața, inhibă secreția glandelor sebacee);
- Nuanțează și vopsește părul (părul cu pigment închis îl nuanțează castaniu; părul blond sau alb îl vopsește acaju).

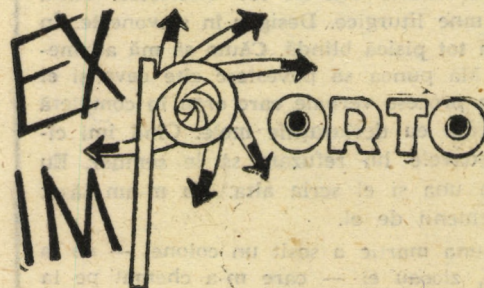
Produsul poate fi procurat de la magazinul „LEBĂDA” din cadrul complexului comercial situat pe B-dul Milea, la intersecția cu Calea Dumbrăvii (lingă cofetăria „Aida”). (101)

EXECUTA transporturi de marfă și persoane cu microbuze în regim de taximetru, pe rute interurbane practicînd tarife foarte scăzute.

Capacitate: 1 t, 5 t, 2,5 t, 9 t, 18 t.

Relații: Sibiu, str. Dealului 40, tel. 924/1 64 65, orar 8—13; 16—20.

VINDE la prețuri cu ridicata în condiții avantajoase următoarele produse:

- dulciuri;
- țigări;
- sucuri;
- bere;
- băuturi alcoolice;
- pufuleți cu lapte.

Adresa: Sibiu, str. Dealului 40, tel. 924/1 64 65.

Orar 8—13; 16—20, duminica 9—13.